

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2023 - 7663
Den 8. september 2023

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 729 (MOF alm. del) stillet 11. august 2023 efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Signe Munk (SF).

Spørgsmål nr. 729

”I hvilket omfang og ved hjælp af hvilke lovgivningsmæssige rammer har et forsyningselskab som Hofor mulighed for at etablere skovrejsning ved grundvandsindvindingsområder?”

Svar

Behovet for beskyttelse af grundvand og drikkevand vurderes af kommunalbestyrelserne, ofte med input fra berørte vandforsyninger. Dette kan ske gennem indsatsplanlægningen, risikovurderingerne af de boringsnære beskyttelsesområder eller på anden vis.

Den økonomiske regulering af vandsektoren hører under klima-, energi og forsyningsministerens ressort. Jeg har derfor forelagt spørgsmålet for Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet, som oplyser følgende:

”Den økonomiske regulering af vandsektoren hører under klima-, energi og forsyningsministerens ressort. Klima-, energi og forsyningsministeren oplyser, at vandforsyninger i visse tilfælde kan finansiere grundvandsbeskyttelse, herunder efter omstændighederne ved at deltage i skovrejsningsprojekter.

§ 52 a i lov om vandforsyning mv. (herefter vandforsyningsloven) opregner konkret, hvilke udgifter som kan indregnes i taksterne. Det følger af vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, nr. 10, at vandforsyninger kan takstfinansiere udgifter til bl.a. beskyttelse af de vandressourcer, som anlægget indvinder fra eller i fremtiden kan forventes at indvinde fra, i det omfang en sådan supplerende beskyttelse er nødvendig og hensigtsmæssig for vandforsyningsanlægget. Vandforsyningerne kan således i visse tilfælde finansiere grundvandsbeskyttelse, der går videre end de generelle regler for grundvandsbeskyttelse som bl.a. findes i vandforsyningsloven og miljøbeskyttelsesloven.

Det gælder generelt efter vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, at vandforsyningerne skal overholde hvile i sig selv-princippet, som bl.a. indebærer, at vandforsyningen kun må takstfinansiere udgifter, der direkte vedrører og er nødvendige for det pågældende vandforsynings almindelige forsyningsaktiviteter. De må derfor ikke løse deres opgaver på en unødvendigt dyr måde, og skal således vælge en omkostningseffektiv løsning til opnåelse af den nødvendige beskyttelse af drikkevandsressourcerne. De må desuden ikke afholde omkostninger, som ikke har beskyttelsen af drikkevandsressourcerne som formål, men f.eks. rekreative eller naturmæssige formål.

Der kan således være tilfælde, hvor en vandforsyning kan etablere skovrejsning som tiltag til beskyttelse af drikkevandsressourcerne, men ofte vil vandforsyningen ikke kunne afholde de samlede

udgifter til etablering og drift af skoven, da det vil overskride det nødvendige til at opnå beskyttelsen. Det vil endvidere også ofte være mest hensigtsmæssigt, at det er andre parter end vandforsyningen, som ejer og står for etablering og drift af skoven, og at vandforsyningen blot bidrager med en del af finansieringen som betaling for de klausuler vedrørende beskyttelse, som arealerne pålægges som en del af projektet.

Kommunalbestyrelsen godkender vandforsyningens takster efter vandforsyningslovens § 53, og i denne forbindelse påser kommunalbestyrelsen om reglerne i § 52 a, stk. 1, er overholdt, herunder om omkostningerne til at beskytte vandforsyningens drikkevandsressourcer er nødvendige.

Når ordføreren nævner ”selskaber som HOFOR” antages det, at ordføreren med sit spørgsmål er særligt interesseret i større selskaber, som udover hvile i sig selv-princippet også er omfattet af vandsektorloven, og derfor er underlagt indtægtsrammeregulering. Vandselskabet vil derfor skulle holde sine indtægter inden for den fastsatte indtægtsramme (eller for mindre selskaber den regnskabsmæssige kontrolramme). Der er dog i bekendtgørelsen om økonomiske rammer for vandselskaber forskellige muligheder for at få tillæg til rammen, herunder til nødvendig beskyttelse af selskabets drikkevandsressourcer, bl.a. afhængig af hvilken type udgift, der er tale om.”

Magnus Heunicke

/

Lea Frimann Hansen